

DE VROEGERE WERELDRAMPEN EN DE TOESTAND VAN HEDEN

BERICHTDIENST

22 oktober 1954

Goedenavond vrienden.

Ik moet natuurlijk in het begin weer even de gebruikelijke waarschuwing voor u uit gaan spreken. Wilt u zich alstublieft herinneren wat wij al zoveel malen gezegd hebben: wij weten niet alles, wij kunnen niet alles weten en wij kunnen ons vergissen, want als u dit zou vergeten, dan zou zeer zeker de helft van de gunstige werking die we op zo'n avond als deze toch trachten te bewerkstelligen, verloren gaan. Alleen wanneer u zelfstandig denkt en aan de hand van de conclusies die u bereiken, zelfstandig verder handelt, kunnen wij verder komen. Dan heb ik nog een klein puntje van de "berichtendienst", dat er eigenlijk tussendoor valt, doch te belangrijk werd geacht om het te laten liggen tot de volgende keer.

BERICHTDIENST

Tegen alle verwachting in vertoont zich op het ogenblik een toenemende tendens voor onregelmatigheden in het klimaat en zou verwacht kunnen worden dat nog een aantal ongelukken en rampen, waarbij waarschijnlijk de door mensen veroorzaakte de overhand krijgen, in de naaste toekomst zal gebeuren. Echter de totale strekking is op het ogenblik ontspannend en gunstig en wij verzoeken u dan ook zoveel mogelijk uw medeleven te tonen aan degenen die getroffen zijn, maar altijd daarachter te zien het grote doel dat probeert een vernietiging van de mensheid te voorkomen, de noodzaak tot een groot ongeluk te verminderen, ongeluk dat de hele wereld zou betreffen.

DE VROEGERE WERELDRAMPEN EN DE TOESTAND VAN HEDEN

En nu we daar toch eigenlijk over bezig zijn, weet ik niet of ik uw aandacht ermee kan boeien, ik zal het in ieder geval proberen, door een onderwerp te behandelen dat vergelijkt "de vroegere wereldrampen en de toestand van heden". Het is nl. zo, dat de meeste mensen denken dat er maar één Zondvloed is geweest. Toch zijn er meerdere rampen bekend en voor een groot gedeelte overgeleverd in oude legenden. Zo wordt bv. door de Grieken uitvoerig verhaald dat de Zonnewagen van zijn pad afweek, de wereld verschroeide en daarna grote koude veroorzaakte. Deze legende vindt haar bevestiging in ongeveer gelijklopende verhalen die in Amerika, vooral Midden-Amerika en Zuid-Amerika, voorkwamen.

Er blijkt meerdere malen over een zondvloed gesproken te worden en ook enkele malen over een vuurzee. Ja, in sommige gevallen wordt in deze legenden over een sluipende dood gesproken, die gezeten kwam op een ster die een grote sterfte veroorzaakte. En uit de verhalen kunnen wij zelfs opmaken dat dit gepaard ging met grote natuurrampen en wij dus hier niet te maken hebben met de bijgelovigheid van een komeet, die toevallig de pest brengt of zo iets. Er zijn vele malen grote ongelukken gebeurd.

Het Hyperboreïsch tijdperk, toen een groot vaste land gelegen was in Azië, dat ten gronde ging. In de tijd van Lemurië, toen het land van de Lemuren ten gronde ging. In de tijd van Atlantis, toen Atlantis driemaal getroffen werd en ten onder ging. Ja, we kunnen zelfs nog meerdere van deze rampen vinden, wij kunnen bv. vinden de vijfmalige verzinking van Egypte onder de zeespiegel. Wij kunnen noemen de grote gebeurtenissen waardoor een groot deel van Afrika boven de zeebodem werd verheven, wij kunnen spreken over de periode dat het grootste gedeelte van Afrika en een groot gedeelte van Europa zee werd en alleen enkele tafellanden als de Alpen en het Apennijns Hoogland, een deel van Griekenland, tot boven de

wateren uitstaken. Al deze verhalen gaan echter gepaard met één eigenaardig verschijnsel: aan elke ramp gaat vooraf een periode van welvaart, van grote ontdekkingen en - in deze verhalen begrijpelijk - magie. Zolang de magie, de magische kracht wit blijft en men dus ten bate van de mensheid hiermee werkt, blijkt het dat alles goed gaat en dat de wereld steeds groter wordt, steeds aangener en steeds prettiger.

De bevolkingsaantallen nemen ontstellend toe en er wordt zelfs gesproken over een wereldbevolking in een bepaalde periode, die de huidige viermaal overtrof. Of dit waar is kan ik niet uit eigen ervaring, eigen onderzoek bevestigen. Ik wijs er alleen op, dat het in de oude geschriften werd vastgelegd op aarde en ook bij ons tot de overleveringen behoort.

In alle gevallen krijgen we dan een moment waarop de begaafdheid van de mensen hen verleidt, deze te eigen bate te gaan gebruiken. Daarna krijgen wij een afstand doen van zelfwerkzaamheid van grote groepen die gaan leven op de baten van anderen, en zolang ze dit rechtvaardig doen, blijft nog hun rijk gehandhaafd met een zekere grote kern. Getuige bv. het rijk van Montmezuma (Azteken; Red.), dat toch, ofschoon het een vervalperiode was, na de grote Tolteekse, zeker na de grote Maya-beschaving, toch nog een grote en betrekkelijk vreedzame maatschappij tekende. Maar op het moment dat deze enkelingen, zichzelf tot tirannen opwerpen, tot heersers, blijkt er plotseling een verzet te komen waarbij magische krachten nu als machtsmiddelen worden aangewend, in plaats van ze te gebruiken alleen als middel om de wereld en ook zichzelf te verbeteren.

Wanneer we dan verder nagaan hoe dat ongeveer in perioden ligt, blijkt ons het volgende: Elke periode van verval, van dreigend egoïsme, wordt in haar begin reeds gevolgd, zeer sterk en onmiddellijk, eerst door een aantal revoluties, revolten en opstanden, gepaard gaande met kleinere natuurrampen, daarna breekt een periode van rust aan. Na deze periode van rust, die verschillend lang is, enkele jaren, enkele duizenden jaren, in andere gevallen slechts enkele jaren, dus een jaar of twee, drie, hooguit vier, blijkt dan dat grote natuurrampen een laatste waarschuwing spreken. Wanneer deze waarschuwing ook weer geen acht wordt geslagen, wanneer de mensheid in haar oude spoor verdergaat, dan zien we plotseling ontzettende dingen gebeuren: verandering in de stand van de sterren, onderling verval van de sterren - zoals wij waarschijnlijk wel zouden zeggen: baansverandering van de aarde rond de zon door enigerlei, buiten het zonnestelsel zich bevindende invloed, veroorzaakt - overstromingen, een zeer snel en plotseling optreden van de ijstijd, ofwel een plotseling optreden van een zeer sterke dooi, warmte, waardoor overstromingen worden veroorzaakt, vulkanische uitbarstingen, aardbevingen etc. gaan daarmee gepaard.

Op het ogenblik nu, bevindt de wereld zich, voor zover ik het na kan gaan, in eenzelfde kritieke periode. De wereld van vandaag die doet precies hetzelfde als wat al die oude beschavingen hebben gedaan. Zij heeft langzaam, via verschillende moeizame wegen, iets van een volksgelijkheid bereikt, iets wat op sociale rechtvaardigheid gaat lijken.

En in deze tijd zien wij de grote ontwikkeling juist van het praktisch kunnen. De kunst bv. heeft een andere periode, die komt het beste dan naar voren wanneer er mecenaten (beschermheren: Red.) zijn, dus rijkaards die de kunstenaar gebruiken als een soort privé-bediende. In de Middeleeuwen kunt u dat nagaan, dat menige bekende kunstschilder of beeldhouwer, zanger of toneelspeler eigenlijk de kamerdienaar van zijn meester was en zo gebeurde het wel dat een bekend Italiaans kunstenaar, voordat hij naar zijn werkplaats kon gaan, zijn meester moest friseren (kappen: Red.) en scheren. Die periode is voorbij.

We zien thans de periode waarbij vooral het praktische op de voorgrond ligt, waarbij de kunst tastend en aarzelend nieuwe wegen zoekt, maar de techniek ontstellend snel vooruit gaat. Dat is de periode waarin de opstanden en revolten gaan plaatsvinden, omdat de eenmaal verkregen halve gelijkwaardigheid, door velen wordt gevoeld als een onrecht. Een algemene onderdrukking konden ze aanvaarden, een halve gelijkwaardigheid kunnen ze niet meer accepteren, want ze vragen volledig gelijkwaardig geaccepteerd te worden, als ieder ander. Die verschijnselen ziet u vandaag de dag in de wereld heel veel en ik geloof wel dat u al jaren lang hoort over minderheidsgroepen en meerderheidsgroepen, over koloniale verhoudingen, onderdrukking etc. met alle daaraan vastklevende strijdvragen en zelfs praktische strijd en opstand. Wanneer deze periode nu ten einde gaat, en dat zal niet zo gek lang meer duren, dan zijn er verschillende wegen mogelijk.

Men kan uiteindelijk de volledige gelijkheid van alle mensen accepteren en daarbij wederom komen tot de oude keuze van regeerders. Ik zeg daarbij "de oude keuze van regeerders" omdat wij nl. ditzelfde verschijnsel in heel veel van die vroegere perioden ook op zien treden.

Hier wordt nl. een leider of een president, of hoe u het noemen wilt, een koning, een vorst, soms wordt het een keizer genoemd, gekozen. En deze wordt gekozen, niet omdat hij nu zo'n aangenaam mens is, maar omdat hij ingewijd is in vele dingen. Dus van de regeerder wordt dan gevraagd dat hij wetenschapsmens is, esoterisch ingewijd magisch, dat hij verder voor zichzelf weinig vraagt. Dat zijn de eerste eisen die worden gesteld. Hij moet strikt eerlijk zijn, hij moet begrip hebben van sociale, economische verhoudingen etc., een vakman. Wanneer dat gebeurt, dan krijgen we wederom een regering die voor alle mensen uit de overvloed die de wereld biedt, een overvloed van goederen tot stand kan brengen en krijgen we wederom een periode van opgang, opgang die betekent een geestelijke bewustwording. Het kan echter ook zijn dat het anders gaat.

Wanneer in deze periode de gelijkheid die men vraagt, aanleiding geeft tot strijd, dan zullen wij zien dat veel technische machtsmiddelen die thans nog als dreiging aanwezig zijn, gebruikt zullen worden als strijdwapen om anderen te vernietigen. En wanneer deze vernietiging begint, dan is het, zoals in de oude tijd wordt verhaald, o.a. over Atlantis, nietwaar: "en zij waren tezamen en riepen de duistere machten, de zee ontmoette het vuur, de aarde beefde en scheurde". De ingewijden waren reeds weggevlucht, doch zij die bleven werden samengedreven op de hoogste toppen, waar zij in nood en gebrek elkander aten en ten onder gingen toen de sidderende aarde ook met deze laatste punten onder de zeespiegel verdween.

Dat is overigens uit een verslag dat over een ramp van ongeveer 80.000 jaar geleden gaat, dat is dus niet zo dicht bij. U zult begrijpen dat een werkelijke oorlog, waarbij alle machtsmiddelen thans bekend, en dat zijn er heel wat meer dan waar u over gehoord heeft, worden ingezet, niet ten bate, maar schadelijk de mensheid, zou betekenen een gelijke toestand. Uw steden en dorpen zouden verwoest zijn, al uw moderne middelen zouden niet meer gemaakt kunnen worden, het zou allemaal oud roest worden, en enkele geslachten later zouden uw nakomelingen, gehuld in dierenhuiden, met een stenen bijl door de ruïnes van een vroegere beschaving heengaan.

Dat kan gebeuren, maar we hopen dat het niet zal gebeuren en geloven dat het voorkomen kán worden, wanneer nl. de mensheid, wat zij op het ogenblik allemaal uitgevonden heeft - en dat is heel wat, wat op het ogenblik bekend staat als top secret, als geheim wapen, weet ik wat al meer - in de praktische zin ontwikkelt ten gebruike van de mensheid, dan kan deze wereld over een zestig tot tachtigtal jaren baden in een overvloed waarbij niemand, maar dan ook niemand iets tekort zal komen. De vreedzame ontwikkeling van deze krachten is van meer belang dan hun eigenschap als wapen. Wanneer men zich dat realiseert, dan zal de wereld verder kunnen gaan en niet vernietigd worden, ondanks het feit dat de aarde zelf reeds haar eerst waarschuwing geeft.

Want de aarde gééft haar waarschuwing. Wanneer de berichten die ons kort geleden bereikt hebben, volledig juist zijn - een deel daarvan moet nog getoetst worden - dan zal deze aarde qua klimaat, qua was (verhoging; Red.) en stijging van het water, verandering van temperaturen etc., in de komende jaren nog veel ontstellende dingen te zien geven. Er zullen waarschijnlijk in het hoge Noorden opvallende verschijnselen zijn van terugtrekken van het ijs op sommige plaatsen, terwijl op andere plaatsen de gletsjers abnormaal snel zullen groeien.

Het evenwicht van de aarde wordt iets veranderd. Wij zullen meemaken dat bepaalde dingen weer tevoorschijn komen, die lang geleden verloren waren. We zullen zien dat andere eilanden en plaatsen misschien nog zullen verzinken binnen deze zelfde periode van vijftig of zestig jaar. Het is niet om u een laatste oordeel aan te kondigen, omdat ik hierover praat, dat begrijpt u wel. Van een laatste oordeel is althans tot nog toe geen sprake. Er is geen sprake van een wereldondergang, zelfs niet van de bekende "Untergang des Abendlandes". Er is hier alleen maar sprake van een waarschuwing, een waarschuwing die wordt gericht tot de gehele mensheid, door de natuur, door de geestelijke kracht, ja, door de Goddelijke Kracht zelf.

Een cyclus is ten einde. Het vijfde ras zal moeten bepalen of het verder gaat of dat het ten onder gaat. En op die weg, die wegsplitsing, van de een, die schijnbaar gemakkelijke weg, die weg die ligt in de normale tendens van voortzetting van wat we nu al hebben. Wanneer die verder gaat dan komen we onvermijdelijk in een soort Armageddon (eindstrijd; Red.) terecht. Een slag waarbij de helse krachten zullen losslaan op de wereld en veel vernietigen.

Gaat men de andere weg - er zijn tekenen dat men er over denkt deze weg te gaan - dan daarentegen wacht u nog wel een wat moeilijke tijd, maar een tijd die zoveel beloften in zich houdt, waarvan zelfs de oudsten onder u in dat geval de eerste verwezenlijking nog mee zullen kunnen maken, dat wij mogen zeggen: hier gaan grootse, goede dingen gebeuren. En

wanneer we deze heuvel in de menselijke geschiedenis over zijn, zullen we een dal zien liggen vol van vruchtbaarheid, een tijd die de mensheid veel, onnoemelijk veel kan brengen. Echter, dat kan alleen wanneer de eenvoudige mensen zoals u, zoals die mensen die daar op straat lopen, die lui die daar net in de tram stappen, en die lui die daar net in een auto rijden, die mensen die in de bioscopen en theaters zitten en ook die mijnheer die zit te snurken, omdat hij net zijn diner pas heeft gehad, allemaal, die doodgewone mensen, wanneer die allemaal tot een bewustzijn komen, dat er andere, voornamere factoren zijn dan zuiver stoffelijke.

Wij kunnen niet meer blijven hangen in de waan van: we willen veel hebben, we willen steeds meer. Dat op zichzelf brengt de ondergang. We moeten daarentegen een geestelijke compensatie zoeken die ons begeren richt van het zuiver materiële, wanneer men in de stof verkeert natuurlijk - ik spreek vanuit uw standpunt op het ogenblik - van het zuiver materiële en stoffelijke op het geestelijke, het ideële, het ideële dat nog wel met twee voeten op de grond blijft staan en niet probeert om een paleis te bouwen in de wolken, terwijl er geen huizen genoeg zijn op aarde, maar een streven dat zegt: ik wil niet meer verdienen, ik wil niet steeds meer loon, ik wil niet steeds meer betalen, ik wil dat er nu eindelijk eens een stabilisatie komt, voor ons allen aanvaardbaar, waarbij wij een redelijk goed leven krijgen. En wanneer we dat hebben, dan vragen we naar een geestelijke kracht, naar een geestelijk beleven, dat het ons mogelijk maakt om al deze dingen vreugdig en werkelijk belevend te doen. Het gemechaniseerde van sommige mensen, het wordt tot een nachtmerrie.

Een kleine vriend van mij gaf daarvan eens een voorbeeld, dat, ondanks zijn komische noot, mij zeer heeft getroffen. We waren toen aan het spreken over de mens en de mechanisatie. Toen maakte hij de volgende opmerking: "De mensen die denken alleen aan andere dingen dan de dingen die zij doen. Er zijn mensen, bij wijze van spreken, die fluitketeltjes zitten te testen of ze al fluiten, de hele dag lang, en uit louter armoede houden ze dan 'avonds kanaries voor hun genoeg, dan zitten ze die ook nog wat voor te fluiten. Maar dat komt omdat ze de moed niet hebben iets anders te aanvaarden, want in hun hart zijn ze ontevreden, en op een bepaald ogenblik zouden ze én de fluitketels én de kanaries dood willen trappen".

Toen ik dat hoorde van hem zei ik: ja, je hebt gelijk, je hebt het zoals gebruikelijk weer in een heel raar vat gegoten, maar de waarheid is er. Wanneer je alle dagen leeft, en wat je doet heeft geen geestelijke achtergrond, het is alleen maar een kwestie van centjes verdienen of van in een goed blaadje komen bij de baas, of te proberen je winstmarge wat te verhogen, of de belasting die je betaalt wat te verlagen, dan zit er geen vreugde in het leven, dat wordt allemaal bitterheid en gal, dan wordt je door de ontevredenheid voortgejaagd.

Er móet een geestelijk ideaal komen. En het gekke is, een mens die dat heeft kan onnoemelijk veel verdragen en toch blijmoedig blijven, die kan zelfs, wanneer de hele wereld in elkaar schijnt te zijn gevallen, toch nog weer zichzelf oprichten en moedig verder gaan, en zal nooit geheel verloochenen, dat wat hij als geestelijk ideaal ziet. Een stoffelijk ideaal kan men u kapot slaan, u kunt een politiek ideaal hebben en u kunt verraden en verkocht worden, u kunt een zuiver stoffelijk ideaal hebben, iets aanschaffen en als u het heeft, valt het u tegen, maar wanneer je een geestelijk ideaal hebt, dan heb je tevens een Kracht aangeboord die loopt tot in de Oneindigheid. En wanneer je daar iets bereikt hebt, dan is er nog altijd zoveel waar je naar verlangt, dan is er zoveel dat nog gedaan moet worden, juist om daarin verder te gaan, je vindt er zoveel kracht en vreugde en bevrediging in, dat al het andere er eigenlijk maar bijhangt. Dat is er ook wel bij, natuurlijk, we leven op aarde, we willen goede mensen zijn. Natuurlijk, wij leven in de sferen en we willen in onze sferen ook rust en vrede hebben.

Maar, er is een grote Kracht en elke keer wanneer ik weer de hand aan de ploeg sla, onverschillig wat ik nu doe, of het nu kopjes omwassen is, of dat het alleen maar is de krullen in de werkplaats bijvegen, ik voel in mijzelf: in deze dingen vind ik een deel van een geestelijke werkelijkheid, ik doe iets met anderen samen, ik werk in een gemeenschap. Deze gemeenschap in zichzelf die begint geestelijk bewust te worden en ik ben hier een kernpunt. Ik mag dan de krullenjongen zijn, ik mag dan het meisje zijn die voor mevrouw de afwas en de vuile karwijtjes heeft te doen, maar in mij heb ik een ware Kracht, een geestelijke steun, een Licht. Dat maakt mijn werk vrolijk en licht, en zonder dat ik het misschien zelf merk of weet, maar ik beïnvloed de mensen rond mij. Ik maak ze steeds vreugdiger, sterker en groter.

Ik voel dat wij allen tezamen, hoe wij ook werken, hoe wij leven, hoe wij het ook doen, komen tot één Goddelijke Kracht. Dat geestelijk ideaal en dat geestelijk doel te omschrijven is moeilijk, zeker in een korte tijdsruimte als mij is toegemeten hier om met u te spreken. Maar

ik zou willen proberen om dit voor de moderne tijd vast te leggen, het wederom koppelende aan de idealen van de oudheid.

Toen een groot land stond op het punt van ondergang, was er een waarschuwing. Zij die geboeid bleven aan de Goddelijke Kracht, aan de witte magie, wisten dat en zij hebben langzaam maar zeker hun volk, de trouwen die er dan nog waren, geleid naar een veilige plaats. En toen ze op die plaats gekomen waren, toen hebben ze voor zichzelf een wet geschreven, en die wet zou ik vandaag de dag graag bewaardheid zien, die zou ik graag weer in de praktijk gebracht zien.

Die wet is deze: Kostbaar is het leven van de mens, kostbaar is de kracht die in hem leeft. Maar alleen zij zijn kostbaar: wie begeert te leven heeft recht, wie begeert om geestelijk verder door te dringen in de geheimen van het zijn, heeft recht, wie bezit in deze zal moeten geven, wie geeft in deze ontvangt veel, maar wie begeert goederen meer dan noodzakelijk voor het normale zijn van zijn gemeenschap, wie begeert eigendommen en macht boven een ander, wie begeert de lusten des vlezes meer dan de anderen, ze zijn gewaarschuwd, want dit zijn de paden van de ondergang. Hieraan kan een volk, een land, een mensheid ten gronde gaan. Zo richt uw geest op het goede. Geeft uw lichaam rijkelijk wat het nodig heeft, maar verlang niet in uw kamers schatten die voor duizenden jaren reiken, want dit is dwaasheid. Zorgt u voor de dag van morgen, zo zorg niet slechts voor uzelf maar voor anderen. Zorgt u voor het volgend jaar echter, zo bent u dwaas en zal men u nemen wat u bezit en het verdelen onder de gemeenschap.

Ik geloof niet dat die wet u op het ogenblik veel te zeggen heeft. Zo op het eerste gezicht klinkt het allemaal heel aardig en een beetje revolutionair, en misschien zelfs - ik vang zo hier en daar zo'n gedachte op - wat communistisch. Maar dat is het niet, dat kan ik u garanderen, want de vrijheid van elk mens om zijn eigen weg te gaan is hierin vastgesteld. Het leven van de mens, zijn geestelijk streven, staan boven alles, zij zijn het werkelijk recht van de mens.

Al het andere is onrecht, zodra het een zekere mate te boven gaat. Vandaag de dag in deze wereld is er heus voedsel genoeg om ieder van de armen en verslagenen, van de ondervoeden, van de niet-opgevoeden en verwaasden, in die nood te voorzien. Er kunnen goederen geproduceerd worden voor deze hele wereld, zodat deze hele wereld een redelijk levenspeil kan bereiken. Oppervlakkig vraagt dit grote offers, maar ik zeg oppervlakkig gezien, want in werkelijkheid zal dit alles gecompenseerd worden door de grotere vreugde aan arbeid, en ook het grotere verbruik van degenen die men schenkt en geeft.

De waardering van alle dingen op aarde in geld, is onzin. Wat geeft het u of uw gulden een dollar waard is en de dollar een gulden? Wat heeft u eraan wanneer u leeft als een soort slaaf geboeid? Beter dat uw gulden één dollarcent waard is in de internationale handel en dat u leeft als een oprecht zelfstandig, naar God strevende mens, in eenvoud maar ook in geluk. Wanneer u dit kan begrijpen als principe, dan zult u het met mij eens zijn dat op deze wereld wij onze eisen anders moeten gaan stellen. Wij moeten niet meer vragen naar een televisietoestel, maar naar een beetje vrede. We moeten niet verlangen naar een auto maar naar een beetje waar geluk. We moeten niet meer streven naar een hoger loon maar naar een tevredenheid met wat wij hebben. Wanneer we dat kunnen doen, dan bouwen we een grote en nieuwe wereld op in deze materie. Wanneer wij dat doen dan bereiden wij ons voor.

En indien u, mijn vrienden, een dergelijke voorbereiding getroffen hebt, wordt uw geest vrijer en blijer. U zult vele thans geldende begeerten van u af gaan zetten. Dit is geen aanval, ik zeg het er uitdrukkelijk bij, op degenen die in deze maatschappij gebruik maken van tabak, drank etc., maar een mens die gezond leeft, die geestelijke kracht heeft, die zich niet laat leiden door zijn begeerten, maar zelfstandig, in tevredenheid en geluk streeft naar groter geluk en groter tevredenheid, die mens die laat langzaam maar zeker het roken staan, die heeft geen alcohol meer nodig, die heeft noch de stimulans van cocaïne of cafeïne nodig, noch de suikerzoetheid van onnatuurlijke gebakunst en patisserieën. Die mens is tevreden met wat hij heeft, die is gelukkig en gezond, en de eis in deze mens naar steeds meer, verstomt.

Daarvoor in de plaats krijgt die mens een grotere veerkracht, een grotere daadkracht. De kleine dingen die je op het ogenblik voorbij loopt met een verveeld: "hè, ik wou maar dat er een aardige film was" of "nou moet ik toch eindelijk weer eens een keer naar een goed concert toe". Ja, degenen die dat zeggen die achten zich dan heel wat hoger vaak dan de bioscoopbezoeker, dat kan ik u er wel bij vertellen, nietwaar? Maar in plaats daarvan, diezelfde vreugde die je vindt in een 9de van Beethoven of in een of ander cowboy-drama in de bioscoop, is te vinden in het gewone dagelijkse werk, te vinden in het werk van je handen, in

het product van je gedachten, in het leven, in het vrije prettige leven dat je voor jezelf kunt hebben, wanneer je maar niet slaaf wordt van al je begeerten, van alle op het ogenblik zo gewichtig lijkende dingen als: inkomen en scala van belastingen en verdelingen, huisvesting en weet ik wat.

Wanneer u dat wilt begrijpen, vrienden, al wat ik hier opnoem als zijnde foutief, zal langzaam maar zeker van de mensheid ontnomen worden. Geeft de mensheid het vrijwillig prijs, dan zal deze mensheid juist daardoor meer vrijheid, meer levensvreugde, meer kracht en daardoor ook tevens natuurlijk groter inzicht in de werkelijkheid, een grotere geestelijke inwijding ervaren. Maar wanneer de mensheid zich vastklampt aan deze dingen als een tijgerin die haar jongen wil verdedigen, dan zal de mensheid juist daaraan ten onder gaan. Het klinkt dwaas wanneer ik dat zeg, misschien heel dwaas voor u, maar het verlangen naar een auto en een televisietoestel, het verlangen naar een nieuwe theetafel en een super-de-luxe luchtgeveerd bed, is op het ogenblik vaak de werkelijke drijfveer die veel ellende in de wereld tot stand brengt. Men realiseert zich dat niet.

Het zijn de kleine begeerten van de kleine mensen die overal rond u, in deze hele stad, in deze hele wereld op het ogenblik hun eenvoudige dagelijkse belangetjes nagaan. Die op zichzelf zo kleine begeerten, die samen maken de grote ellende van de wereld, die zo dadelijk kunnen worden het kritieke, het sterke moment, dat beslist over de keuze: wit-magisch en bewust verder gaan, of zwart-magisch verdergaan en ten ondergaan. In vroegere werelden begon de ondergang ook met de kleine begeerten van de kleine mensen, met de ontevredenheden en met de eigenlijk niet eens erg bedoelde pogingen om eens een beetje invloed over een ander uit te oefenen, daar begon het mee. Maar de natuur, de Goddelijke Kracht, de Leiding heeft daarop geantwoord met een donderend geweld: "Wie trouw blijft aan het oude, dat hij uittrekke (wegtrekt; Red.), want ziet, dit land zal verzinken. Ik zal het doen vreten door het vuur, doen overspoelen door het water en uitblussen de herinnering daaraan."

Moge dit antwoord niet gegeven worden voor uw wereld, vrienden. Mogen al deze, op zichzelf schijnbaar zo onbetekenende begeerten niet samen worden tot een lawine van ongerechtvaardigd verlangen en begeren, dat de wereld en de geest van de mensen gelijktijdig naar de afgrond dringt. Want zo was het in de oudheid, zo kán het in deze tijd zijn. Het kán, maar nog is het laatste woord niet gesproken, nog is de weegschaal niet doorgeslagen, nog is de weg niet bepaald die u zult moeten gaan, gedreven door uw eigen verlangen, begeren en geestelijk weten. Maakt uw keuze, vrienden, voor het te laat is. Goedenavond.

HET ONTSAAN VAN HET EERSTE ORGANISCHE LEVEN OP AARDE

Goedenavond vrienden.

Nu dan een onderwerp naar uw eigen keuze.

Reactie: Leiding. Ja, vriend, verleden week heeft onze vriend Henri de "vragenrubriek" behandeld en toen is een vraag gesteld: hoe ontstond op aarde het eerste organische leven. Hij heeft het behandeld, maar het was voor deze rubriek een te groot onderwerp. Hij heeft het in 't kort besproken en gelijk geadviseerd om bij een volgende gelegenheid er een onderwerp van te maken. Wij geven u nu dit onderwerp, goede vriend: Hoe ontstond op aarde het eerste organische leven?

Antwoord: Nou, we zullen proberen om dat in deze korte tijd te doen. Stelt u zich voor de wereld van de oudheid voordat er enig leven was: een grote, zeer warme vuurbol, waarin de eerste wateren gecondenseerd zijn en dus ook de eerste vaste, maar nog dunne laag gevormd is. Aan alle kanten nog vulkanen, een zeer zwaar wolkendek en een betrekkelijk hoge temperatuur. Nu is het begrijpelijk dat al deze gestolde elementen, zo zou ik ze willen noemen, van de aardkorst, door de voortdurend in beweging zijnde wateren, worden afgeslepen, zodat in het water meer en meer allerhande kleine chemische delen zijn opgenomen. Deze stoffen worden bij elkaar gevoegd en vormen uiteindelijk half-organische stoffen d.w.z. er ontstaan bindingen die in zich het vermogen van een levende kracht reeds dragen, maar het zelf nog niet zijn, nl. omdat hun de kern, het regelend en genererend karakter dat het leven kenmerkt, nog ontbreekt. En nu op dit moment, dat die aarde zo erg

hieraan toe is, gebeurt er het volgende: Er passeert betrekkelijk dichtbij een grote ster. Dit betrekkelijk dichtbij passeren betekent natuurlijk dat er nog een zeer behoorlijke afstand was, maar toch was hij niet zo groot, dat het evenwicht van de zon zelf daardoor niet aanmerkelijk werd verstoord. En dit gaf aanleiding tot het tijdelijk breken op zekere plaatsen althans, van dit grote, zware wolkendek en dat was erg belangrijk, omdat vooral in de bovenste luchtlagen zich gasvormige metalen bevonden, die tot op dat ogenblik tegen een zekere straling die de zon nu eenmaal geeft, een zeer behoorlijke afscherming hadden gevormd.

Door de overblijvende nevelvelden treft nu een zeer sterke straling in een betrekkelijk korte tijd overigens, de wereldzee en daar waar bij de juiste temperatuur en in de juiste concentratie deze half-organische chemische samenstellingen aanwezig zijn, daar wordt in deze een nieuwe, door straling bekrachtigde vorm geboren. Er is een kern gevormd die rond zich bepaalde elementen aantrekt en deze t.o.v. de omgeving begrenst. Dat is eigenlijk het eerste levend wezen. Dit levende wezen is dus eigenlijk een soort toevalsproduct, want waren er andere omstandigheden geweest, dan zou het gehele karakter en daarmee de gehele ontwikkeling van het leven, een geheel andere richting zijn ingeslagen. Zoals het nu echter was, ontstond het vrij levende eencellige wezen. In dit eencellige wordt dan verder opvallender wijze een kern gevormd door het stralende, dus door deze straling sterk getroffen gedeelten, terwijl daaromheen splijtingsproducten worden aangetroffen zoals proteïne.

Dit wezen, geboren te midden van het water, moet nu zichzelf voeden en trekt daardoor aan een zeker gedeelte van de in de zee aanwezig zijnde, in de wereldzee aanwezig zijnde voedingsmiddelen, chemicaliën a.h.w., elementen dus in verschillende samenstellingen, in opgeloste vorm hoofdzakelijk. Daardoor krijgen wij een zwelling die het vermogen heeft om het oppervlak beperkt te houden, want zo'n cel heeft wel de mogelijkheid om poden uit te steken, dus kleine (gevoelige) uitstulpinkjes, maar ze kan niet haar eigen totale oppervlak vergroten boven een bepaald moment en zichzelf blijven voeden en blijven leven. En dat betekent dan dat er een insnoering plaatsvindt. Dus deze cel kan zich niet meer vergroten en gaat naar de kern toe samentrekken aan één kant, we krijgen een soort van fles met twee bollen. Op het moment dat dit voor de eerste keer gebeurde, was het een grote vraag of hier alleen een voortplanting of het ontstaan van een niet-levende schil naast het organisch levende, voort zou komen.

De praktijk bewees echter dat de kern voeding trekkend was en dus zoveel mogelijk van de voeding binnen eigen bereik wilde houden. Dit betekende dat de kern een langgerekte vorm aannam en in deze langgerekte vorm zoveel mogelijk probeerde het geheel van de aanwezige voeding voortdurend aan zich toe te voeren, krachten te trekken dus uit het totaal van het omringende.

Dit plasma, of hoe u het wilt noemen, was in feite zodanig uitgebreid, dat op een gegeven moment een verdere handhaving haast onmogelijk was. De cel brak en twee kleine cellen resulteerden uit de ene grote, die deze insnoering had volbracht. Daar het aantal oorspronkelijke cellen niet zeer groot was, het was een kwestie van ongeveer 1 in de 25 tot 35 miljoen dat bij de juiste solutie (oplossing; Red.), onder de juiste temperatuur en het bij elkaar komen van de juiste straling, een levend organisme ontstaat, is begrijpelijk, dat een klein aantal cellen oorspronkelijk voortkwam uit dit gebeuren van het ogenblik dat in het geheel misschien, laten we zeggen wat de straling betreft, betekend heeft een minuut of 4 à 5 van uw huidige tijd, dus volgens uw huidige rekening. Dat is niet veel. En wij moeten dan verder rekening houden met het feit dat in deze periode de aarde in een voortdurend oproer verkeerde, zodat een groot aantal van de ontstane cellen, vooral degene die het minst weerstandskrachtig waren, ten onder gingen. Het is hier inderdaad een kwestie van "survival of the fittest", de sterksten bleven bestaan, konden zich voeden en vermeerderden zich. Deze vermeerdering ging in het begin betrekkelijk langzaam, maar gezien de kwadratuur van de vermeerdering, was al heel snel een zeer groot aantal levende wezens aanwezig.

En nu blijkt, dat sommige van deze cellen ertoe overgaan om andere aan te vallen wanneer er nood bestaat aan voeding in de omgeving. Zij worden de eersten die andere wezens aanvallen, hun poden uitstrekken en proberen de voedingsmassa van deze andere cel te onttrekken. Hierdoor ontstaan cellen van verschillende grootte. Deze cellen van verschillende grootte komen uiteindelijk tot een zodanige samenhang dat geen volledige scheiding meer plaatsvindt van de cellen, maar een band gemeenschappelijk wordt gehandhaafd. Deze dubbelwezens zijn het begin van wat we kunnen noemen: het organisch leven op aarde. Er is dus geen sprake geweest van een scheppingsmoment van een mens, wel is er sprake geweest van een kwestie

van ogenblik (moment), waardoor het leven op aarde werd gegeven. Wij schatten de totale ontwikkelingsperiode van de eerste cel tot het eerste gevormd organisch wezen dat ook het land kon betreden, op ongeveer een 400 miljoen jaren. Wij weten zeer zeker dat van de vorming van het eerste wezen af dat dit land kon betreden, tot de tijd van de grote amfibieën, ongeveer 80 miljoen jaren zijn verlopen. De ontwikkeling was dus toen al betrekkelijk voortgeschreden, was sterk versneld.

Wij vinden dat vanaf dat moment de ontwikkeling zich voortdurend in sneller tempo afspeelt, zodat in steeds kortere tijdsperiode een groter aantal varianten optreedt. Van deze varianten zien wij dan delen weer volledig verdwijnen en uitsterven en wij krijgen dan eerst de mensachtigen, die nog niet gezien kunnen worden als mensen in de werkelijke zin van het woord. Wij zien daarbij verschillende soorten, op de mens gelijkende schepselen optreden o.a. reuzen waarvan, als we geloven wat ervan verteld wordt, de meesten 10 tot 12 ellen lang waren - dus dat zijn wel heel grote wezens - die echter met de loop van de tijden ook weer vervangen werden door de kleine etc. Uit al deze soorten is door selectie uiteindelijk naar voren gekomen het wezen dat "de mens" mag worden genoemd, en dan de vertegenwoordiger wordt van het Atlantisch principe, de latere bewoners van het beruchte en beroemde Poseidonis (stad in Atlantis; Red.) die uiteindelijk mogen worden geacht de stamvaders te zijn van de beschaving van de mensheid, ofschoon takken van de andere wezens, aan deze beschaving deelgenomen hebbende, ook mede natuurlijk tot mens werden in de werkelijke zin van het woord.

Dan heb ik meteen even het ontstaan van de mensheid erbij genomen. Is dat zo voldoende, of zijn er bepaalde punten waar u graag een nadere toelichting op zou willen hebben?

Reactie: Ja, u noemde dat een toevalsmoment dat ontstaan van het eerste leven op aarde, misschien wel juist uitgedrukt, want als we de vorige spreker hebben gehoord dan geschiedt er niets, in de eerste plaats niets buiten de Wet van Oorzaak en Gevolg, maar ook niet buiten Gods Wil. Dus met andere woorden, de Schepping die zou, als het een toevalsmoment geweest was, geen Goddelijke Schepping zijn.

Antwoord: Ja, dat ben ik inderdaad met u eens. En mijn term was dan ook wat ongelukkig gekozen. Ik wilde met toevalsmoment uitdrukken dat het een onberenenbaar(?) en niet-reproduceerbaar samentreffen was van een groot aantal omstandigheden wat op deze planeet juist deze levensontwikkeling mogelijk maakte, waarbij ik dus de nadruk legde op het ontstaan van deze levensvorm op deze planeet en het ontstaan van de levensvorm als zodanig eigenlijk min of meer buiten beschouwing dacht te laten.

Maar wanneer het daar over gaat, dan kunnen we inderdaad vaststellen dat er voortdurend scheppingsmomenten zijn en dat dit voor deze aarde ook zeer zeker een scheppingsmoment kan worden genoemd, een scheppingsmoment waarbij de zonnekracht plus het wezen van de aarde samen baren het eerste leven dat later tot het bewustzijn op aarde zou leiden. Wij kunnen vaststellen dat op dezelfde wijze in een zeer kort moment, een zeer korte explosie a.h.w. het huidige sterrenstelsel, ja waarschijnlijk wel de huidige kosmos in principe tot stand kwam. Ik bedoel dus niet dat alle sterren gelijktijdig geboren werden - dat gebeurt vandaag de dag nog dat er nieuwe sterren ontstaan, dat er andere ten gronde gaan - maar het principe waarop zij werkte, nl. de werking van de lichtende nevels waarin het massaal samentrekken van de massa betekent het ontstaan van een ster, die op haar beurt ongeveer 1 op de 20, 1 op de 30 in contact komende met andere sterren of delen van de massa, rond zich planeten verzamelt.

En dit eerste principe is waarschijnlijk tot stand gekomen, het eerste verschijnsel, in ongeveer 1½ minuut, dus de lichtende explosies, het tweede de vorming van de nevels en hun onderlinge rotatie en beweging, in ongeveer een uur, waarbij dus het totaal van de schepping van het heelal een schijnbaar toevallig samentreffen van de omstandigheden, door een Wilsdaad van het Goddelijke tot stand gebracht, dat mogen wij er altijd bij zeggen - het is wel niet bewijsbaar maar dat geloven wij - binnen een uur de huidige wereld schiep o.a. met alle sterren en alles wat daarbij is, de hele kosmos dus.

En zo zien wij dus dat het menselijk leven niet in zijn geheel plotseling wordt geschapen, maar dat het beginsel daarvan, de ingreep eigenlijk van het noodlot of het toeval, die wij beide mogen vertalen uiteindelijk met de Goddelijke Schepping, tot stand komt. Maar dus in een zeer kort moment van enkele minuten het leven op aarde schept.

Het eigenaardige is dat dergelijke momenten zich voor deze hele wereld slechts één keer in het totaal van de ontwikkelingsgeschiedenis hebben voorgedaan, niet meer maar ook niet minder, één keer. Precies zoveel als genoeg was. De schepping van het AI in laten we zeggen, maximaal een paar uur, schepping van het leven op aarde in maximaal een half uur. Daar heeft u dan het punt waar wij de meeste nadruk op mogen leggen. En de omstandigheden waaronder zij ontstaan, zijn wel te berekenen en in het klein te reproduceren, maar nooit in grote massa te verwerklijken, daar een deel van de daar werkende omstandigheden niet meer in laboratorium of in de best ingerichte ruimte voor dergelijke experimenten tot stand kan worden gebracht. U kunt bv. wel een aantal atomen in een bepaalde binding samen doen komen, maar u kunt nooit een samenstelling van de elementen verwerken, een totale alomvattende samenstelling zoals deze aarde bv. kent, dat kunt u niet.

U kunt een half wezen geboren doen worden onder laboratoriumomstandigheden, u zult uiteindelijk de levende cel, door straling van een bepaald gehalte in een bepaald solutie en een zekere temperatuur, tot stand kunnen brengen, maar u zult niet de levensvatbaarheid kunnen brengen die juist dat kleine beetje meer betekent dat uiteindelijk de ontwikkeling op deze wereld mogelijk maakte. Dus ik geloof dat we het uiteindelijk wel met elkaar eens zijn. Maar wanneer wij beginnen te spreken, waarde vriend, en dat is natuurlijk heel jammer, maar wanneer wij beginnen te spreken over God, dan zijn er een hoop mensen die denken: nu ja, dat is geloof en geloof dat kan zo'n hoop onzin zijn. Terwijl ik toch de nadruk wil leggen op de realiteit van alles wat ik hier op het ogenblik betoogd heb, onvolledig als het ook moge zijn, begrijpt u?

Dus daardoor kwam ik tot het kiezen van "toevalsmoment", ik had ook kunnen zeggen "noodlotsmoment", dat was precies hetzelfde geweest. Maar wij zullen het met elkaar eens zijn dat achter dit alles een voor ons onbegrijpelijke, maar zeker zeer Machtige Persoonlijkheid door Zijn Wil oorzakelijk is voor al deze schijnbare samenlopen van omstandigheden.

Nog meer te zeggen, vrienden? Nu daar alles stilzwijgt zou ik zeggen: gaat u maar pauzeren, dan hebt u voor de vragen nog een beetje tijd, nietwaar?

Goedenavond en een gezegende avond allemaal.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

"Vragenrubriek". Alle vragen mogen gesteld worden behalve zuiver persoonlijke vragen natuurlijk. Zuiver persoonlijke, wanneer ze een probleem betreffen dat alleen voor de persoon die hem stelt van belang is en voor de anderen niet. Wanneer u hem toch stelt, wij proberen te beoordelen in hoeverre dat het wel of niet beantwoord kan worden. Voor de rest, gaat u uw gang maar. Wij zullen proberen om zo goed mogelijk elke vraag te beantwoorden, zover als onze kennis reikt.

Vraag: Kunt u ons enig inzicht geven in het volgende mysterie? Jezus was de drager van het Christus-beginsel bij uitnemendheid. Toch riep Hij aan het kruis uit: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten!" Hoe is deze toestand van "godverlatenheid" mogelijk voor Jezus Christus?

Antwoord: Mag ik een opmerking maken? Er is hier sprake van een betwiste vertaling die echter algemeen als zodanig in de christelijke wereld wordt geaccepteerd, omdat men in de verlatenheid van Jezus het bewijs ziet van Zijn menselijkheid, dus ook van het feit dat Hij toch nog wel na te volgen is. Maar in feite kan, gezien de lettertekens waarin deze uitroep wordt opgetekend door de Evangelist, evenzeer hiervoor worden gesteld: "Mijn God, mijn God, wat hebt Gij mij verheerlijkt".

En wij menen op grond van onze studies en waarnemingen, dat deze laatste uitroep de juiste is nl. dat Jezus op het moment dat Zijn lijden de normaal menselijke draagkracht overschreed, in een toestand kwam van verheven geestelijk bewustzijn, waarbij het leven nog niet uit het lichaam was weggegaan, maar wel reeds een onstoffelijk bewustzijn ontstond waardoor Jezus de verheerlijkte toestand reeds ervoer die Hij later ook met Zijn lichaam zou kunnen beleven. Daardoor dus geen absolute verlatenheid. Absolute verlatenheid zien wij wél wanneer gebeden wordt in de Hof van Gethsemane en Jezus vraagt "Heer indien Gij wilt, laat deze beker aan mij voorbij gaan, doch niet Mijn maar Uw wil geschiede". In dit geval is Hij werkelijk verlaten door

iedereen en allen, en zo komt deze verlatenheid inderdaad voor. En het is begrijpelijk, want de Christusgeest is een offergeest, en de offergeest kan alleen iets bereiken wanneer inderdaad een offer gebracht wordt. Een offer dat, doordat de Christusgeest in Jezus leeft, geen offer meer is, heeft geen enkele betekenis en waarde. Het kruisoffer en de kruisdood krijgen eerst hun betekenis door het feit dat Jezus weet wat zij betekenen, ze vreest, er onder lijdt, en ze toch aanvaardt. Aan het kruis zelf echter beseft Hij welk een grootse taak Hij volbracht heeft en uit welke Kracht uiteindelijk Hij gewerkt heeft. Gedurende Zijn leven heeft Hij dat wel flauw beseft, maar niet volledig voor zichzelf gerealiseerd. Vandaar de uitroep: "Mijn Heer, mijn Heer, wat hebt Gij mij verheerlijkt", "Mijn God, mijn God, wat hebt Gij mij verheerlijkt", al naar gelang de vertaling. Voldoende?

Vraag: Hoe staat Gene Zijde tegenover:

A. horoscoop, B. psychometrie, C. handlijnkunde? Kunnen deze drie van nut zijn voor de aardmens en is het verantwoord hiernaar te leven?

Antwoord: M.i. en daarin ben ik niet alleen, is horoscoop voor de aardmens van grote waarde te achten, daar hij de nadruk legt op zijn lichamelijke eigenschappen plus bepaalde factoren die in hem zwak, andere die in hem zeer sterk zijn. Zo geeft een geboortehoroscoop dus inderdaad enig inzicht in wat men bereiken kan, de aanleg die men heeft etc. Als zodanig is ze zeer waardevol. Een horoscoop die getrokken wordt op invloeden en niet geuit wordt in feiten, is evenzeer waardevol, daar hij als een soort weerbericht van uw leven, u vertelt wanneer u regen ofwel innerlijke spanningen of zonneshijn, een tijd van innerlijke eenheid, tegemoet gaat door de invloeden die van buiten op u inwerken. Daardoor is de horoscoop in deze zin van grote waarde. Men mag er ook wel degelijk rekening mee houden. Er naar leven, vooral wanneer het een geïnterpreteerde horoscoop is echter, acht ik niet verantwoord.

Psychometrie. Psychometrie of beter gezegd psychoscopie, is het zien in de geest van de mens zelf in de eerste plaats, waarbij een contact-voorwerp dient om de verbinding te leggen. Hierbij wordt dus een deel van het onbewuste vaak onthuld, waarbij echter rekening moet worden gehouden met het volgende: De psychoscopist zal in veel gevallen niet de werkelijke toekomst kunnen onthullen wanneer in uzelf andere vooropgezette meningen bestaan die niet in het bewustzijn worden gerealiseerd, zodat vaak uw wensleven tot uitdrukking wordt gebracht in plaats van de werkelijkheid. In andere gevallen kan de psychoscopist minder goed gedisponeerd zijn en eigen gedachten gaan vlechten door het waargenomene.

In een volgend geval is het ook mogelijk dat uw eigen toestand zodanig verward is, dat er van een werkelijk zuiver vooruitzien geen sprake is. Wanneer de psychoscopist, vooruitziende en niet terugziende dus, het terugzien ligt in uzelf, maar vooruitziende en conclusies trekkende omtrent de toekomst, u een beschrijving geeft die juist is, zal dit over het algemeen slechts een momentsbeschrijving zijn waarbij niet alle daartoe aanleiding gevende omstandigheden dadelijk kunnen worden gereleveerd (vaststellen; Red.). Die worden er soms wel bijgemaakt omdat de spreker, de spreekster het dan zo interpreteert, maar het kan nooit volledig zijn. Psychometrie als hulpmiddel om tot bewustzijn te komen van eigen leven en de invloeden die in het eigen leven de boventoon voeren, is acceptabel, om ernaar te leven niet acceptabel, absoluut niet.

Handlijnkunde. Handlijnkunde plus verschillende andere kunden die zich bezig houden met de eigenschappen van het lichaam, zoals de schedel, de gehele lichaamsbouw, het gelaat etc., zijn ontstaan om het grondtype van de mens vast te leggen. Het grondtype van de mens geeft wederom, net als bij de horoscoop dus, een zekere kennis van de eigenschappen daarin optredende. De handlijn geeft verder aan het lot zoals dat zich bij handhaving van de nu bestaande omstandigheden zal voltrekken. Het is dus nooit een zekerheid, en de handlijnen kunnen in onderlinge diepte, onderlinge samenhang e.d. sterk variëren. Dit ten gevolge is een toekomstuitlegging gebaseerd op de handlijnen, niet als onomstotelijk juist te aanvaarden.

Ze kan slechts als een benadering van datgene wat zich zal voltrekken wanneer de huidige toestand wordt gehandhaafd, worden geaccepteerd. Daarnaar leven zou m.i. ook weer dwaas zijn. Ik geloof dat ik hiermee duidelijk genoeg heb gemaakt hoe alle drie de gebieden waarden in zich sluiten, maar dat deze waarden alleen gelden t.o.v. het kennen van het eigen-ik en zeer zeker niet t.o.v. de toekomst, de toekomstige gebeurtenissen of de wijze waarop men zich in de toekomst te gedragen heeft. Voldoende?

Vraag: Is het u bekend dat de Vereniging "Kerk en Vrede" in een studiec commissie een rapport heeft samengesteld betreffende andere strijdmethoden? In een uitgave heet dit boekje "Nieuwe Weerbaarheid" en handelt voornamelijk over de strijd van Gandhi. Heeft u daar ook iets over op te merken?

Antwoord: Ik kan u alleen er dit over zeggen: Het strijdwezen van Gandhi is op zichzelf volkomen verantwoord, wanneer ze ook door eerste klas mensen wordt uitgevoerd. Bij de onbeheerste elementen die op het ogenblik overwegend de meerderheid vormen in alle landen van de wereld, zou leiden tot een groot aantal zeer bloedige en onaangename gebeurtenissen. Als zodanig ben ik het eens met de conclusie getrokken, dat de actieve strijd zoals die op het ogenblik gevoerd wordt, leidt tot de ondergang van de mensheid. Ik ben het er echter niet mee eens dat de actieve strijdmethode moet worden vervangen door de passieve. Ik geloof eerder dat de strijd als zodanig zoveel mogelijk moet worden prijsgegeven, om daarvoor in de plaats te stellen een begrip en een zich plaatsen boven stoffelijke omstandigheden, waardoor men het ideale nagaande dat niet meer in de stof ligt, kan komen tot een voor allen aanvaardbare, niet tot strijd aanleiding gevende oplossing van alle vragen en problemen op deze wereld.

Vraag: Indien een helderziende een intelligentie beschrijft, moet het toch mogelijk zijn deze ook te fotograferen. Dit zou m.i. voor velen een overtuigend bewijs kunnen zijn voor het voortleven na de stoffelijke dood.

1. Welke zijn dan de voorwaarden, hiervoor?

2. Bestaat in dit verband inderdaad in Engeland een bril, waarmee men intelligenties tijdens een seance kan waarnemen? Zoals in een van de weekbladen wordt beweerd?

Antwoord: Punt 1, een fototoestel is altijd nog iets anders dan de mens, want men moet zich goed realiseren dat een fototoestel een onvolledig mechanische imitatie is van het oog, terwijl de helderziende niet waarneemt met oog maar met geestelijke organen, die op heel andere trillingsgetallen zijn afgesteld dan de trillingen van het licht, die door fototoestel en oog kunnen worden verwerkt. Ook wanneer het beeld visueel wordt uitgedrukt, dus als gezien wordt ervaren, een vertalingskwestie die ligt in de hersenen van de persoon in kwestie waardoor de indruk wordt waargenomen op geestelijk gebied, stoffelijk wordt vertaald.

Het is echter mogelijk onder bepaalde omstandigheden inderdaad intelligenties of althans verschijningen te fotograferen. Hiervoor echter moet over het algemeen gewerkt worden met of infrarood licht of in het duister, waar de stralingen zeer zwak zijn. Dan zal een zeer lange belichtingstijd noodzakelijk zijn, wil men enigszins een vorm krijgen en dan is het nog noodzakelijk dat de geest in kwestie zich naar de materialisatie toe transponeert, dus het eigen trillingsgetal zeer sterk verlaagt.

Punt 2. Zover mij bekend is, bestaat er nog geen enkele bril waarmee u iets kunt zien wat u voordien niet kon zien in de sferen. Ik geloof wel dat er brillen bestaan die het mogelijk maken, voor ieder, ook met het blote oog waarneembare verschijnselen, optredend in een verduisterd of geheel duister vertrek, enigszins makkelijker te zien, vooral wanneer hierin een infrarode lichtbron, door de mens normaal meestal niet eens te zien, niet waar te nemen, aanwezig is. Hierdoor kunnen dus sommige dingen wat scherper worden gezien, maar dat men hierdoor plotseling helderziende wordt is niet waar. Daar staat tegenover dat er wel bepaalde middelen bestaan op het ogenblik, die bij injectie helderziendheid ten gevolge hebben en hierover wordt, zover mij bekend, op het ogenblik een zeer interessante studie volbracht in Italië, in Milaan en gelijktijdig ook een studie in de Ver. Staten, in Milwaukee. Dus ik hoop dat ik daarmee de vraag voldoende heb beantwoord.

Vraag: Ik heb verzuimd aan de eerste spreker te vragen hoe hij het eerste bericht van de "berichtendienst" bedoelde. Het was mij en ook enige andere toehoorders niet heel duidelijk. Zou u het misschien nader kunnen toelichten?

Antwoord: Ik wil het met alle genoegen voor u preciseren, voor zover alle gegevens aanwezig zijn. Vastgesteld is, dat op het ogenblik in de aarde zelf bepaalde zeer grote spanningen aanwezig zijn, dat verder een grotere werkzaamheid van de aardkern optreedt dan verwacht werd. Dit zou kunnen resulteren in bepaalde vulkanische verschijnselen: uitbarstingen en eventueel ook nog enkele aardbevingen, ofschoon het gebied waarop deze hoofdzakelijk zullen uitbreken waarschijnlijk buiten de bewoonde gebieden ligt.

Verder kunnen wij vaststellen dat hierdoor waarschijnlijk ook de normale klimatologische omstandigheden sterk worden veranderd vooral waar in deze omgang de zon in een bepaalde jaarcyclus zich bevindt die toch al enigszins de normale klimatologische omstandigheden

verandert. Dan verder mogen wij aannemen dat hierdoor dus verschillende rampen, inderdaad natuurrampen, nog plaats zullen vinden. Hierbij kan worden gedacht aan: stormen, overstromingen, aardbevingen, vulkanische uitbarstingen etc. Echter het grootste gedeelte van de rampen, die in de toekomstige tijd plaatsvinden, zullen te wijten zijn aan mensen. Hier wordt gedacht aan: vliegtuigongelukken, ontploffingen, grote branden - ja, wat moeten we nog meer noemen - treinongelukken natuurlijk, dus met vervoermiddelen, een explosie van een bepaalde fabriek, waardoor een deel van een stad ernstig wordt getroffen etc. Deze dingen liggen echter in het menselijk zijn en zijn dus niet te preciseren op het ogenblik, daarvoor ligt het over het algemeen nog te ver weg. Daar het echter waarschijnlijk is dat verschillende van deze factoren zich kenbaar zullen maken voordat de berichtendienst officieel, d.w.z. over drie weken, weer met zijn overzicht komt, meende men dat het beter was om deze berichten hier op het ogenblik reeds even aan u voor te leggen. Ik hoop dat deze precisering u dan een beter inzicht heeft gegeven in hetgeen bedoeld werd.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Welke invloed hebben zon, maan en planeten op ons leven, hoe ontstaat deze invloed en op welke wijze kunnen wij met deze invloeden, indien deze goed zijn, samenwerken?

Antwoord: Een mens die op aarde geboren wordt maakt in de prenatale periode een opbouw mee, waarbij het moederlichaam voortdurend wordt beïnvloed door zon, maan en sterren, d.w.z. de stralingen van de planeten, van de maan, van de zon en zelfs van enkele sterren-groepen, bereikt deze aarde en heeft een eigen trillingsgetal. Dit trillingsgetal is vooral voor het in opbouw zijnde leven van zeer groot belang, waar de vorming van cellen en de eigenschappen van cellen, in sterke mate kan beïnvloeden en veranderen. Hierdoor ontstaat een lichamelijke wezen, een lichamelijke gestel, dat een groot aantal eigenschappen vertoont. Daar deze eigenschappen ook vaak behoren tot het z.g. karakter, voortkomende dan uit het onderling evenwicht, interne secreties, kunnen wij zeggen dat karakter plus lichamelijke eigenschappen, grotendeels mee worden bepaald door de stand van planeten, zon en maan, op het moment van de geboorte, waardoor dus de voorgaande invloed - astrologie is een ervaringswetenschap - in dit geboorte moment mee verwerkt wordt.

Als resultaat kan men dus zeggen: ik wordt gedurende de hele periode dat ik leef, beïnvloed door planeten, de zon, de maan etc. Wanneer dit gebeurt, dan betekent dit dat de trillingen, door deze sterren uitgezonden in bepaalde harmonie of disharmonie, in mijn wezen bepaalde gelijksoortige cellen aanspreken, waardoor mijn lichaam wordt gedreven tot reacties die buiten het normale vallen. Ik word óf bv. veel heftiger en feller dan vroeger, ik ben vitaler, óf ik ben zwakker en vatbaarder, ik ben besluitvaardig of minder besluitvaardig, ik ben lui of ijverig etc. Wanneer men op deze wijze dus weet welke invloeden voor het eigen-ik, voor de eigen persoonlijkheid van belang kunnen zijn, kan men daarmee samenwerken op de volgende wijze:

Men stelt allereerst voor zichzelf vast de maandelijkse vitaliteitscyclus die ligt in de kern van de maan. Zij vertoont zich over het algemeen zo: drie dagen afgaand, 1 dag dieptepunt, drie dagen opgaand en daarna ongeveer een dag of vier van verhoogde vitaliteit, waarna dezelfde cyclus weer inzet. Deze kan gebonden worden aan de maanfase en verhoudt zich niet precies in de dagen die ik hier genoemd heb, deze zijn slechts een benadering daar deze cycli over het algemeen niet gelijk binnen een maanmaand verlopen. Heeft men eenmaal deze vitaliteitscyclus vastgesteld bij zichzelf en kent men zijn geboortehoroscoop - u ziet ik moet hier helaas wijzen op de astrologie. Ik zou het liever niet doen, want u denkt misschien dat ik er reclame voor wil maken en dat is niet het geval - maar wanneer u een goed getrokken geboortehoroscoop kent en u weet dus welke sterren u sterk beïnvloeden, dan kunt u aan de stand van deze sterren en de wijze waarop zij de aarde beïnvloeden, ook mee berekenen welke neigingen en welke fouten of goede punten in u op de voorgrond zullen treden gedurende een bepaalde periode. Dit is vaak zelfs tot op uren nauwkeurig te bepalen.

Wanneer dit plaatsvindt, kunt u dus op deze wijze samenwerken door te zeggen: ik verkeer in mijn hoogtepunt van vitaliteit volgens maanfase. Mijn andere huizen - ik gebruik maar weer de astrologische term - staan op het ogenblik harmonisch en wel speciaal voor reizen, handelsbetrekkingen, kortom al datgene waarbij een zekere opgewektheid, een zeker uithoudingsvermogen en een snel reageren noodzakelijk is. Alle bezigheden die ik heb in die richting zal ik juist in deze periode trachten te volbrengen. In de perioden echter die definitief ongunstig zijn, zal ik proberen dergelijke beslissingen en handelingen te voorkomen.

Dit betekent dus dat men rekening houdt met de toestand in het eigen wezen, waardoor men gebruik maakt van de gunstige invloed. Doet men dit regelmatig, dan went men zich ook in zijn daden een bepaalde levenscyclus aan, die gewoontevormend werkt. Is deze gewoonte eenmaal bereikt, dan zult u, bewust of onbewust, harmonisch met uw bereikte krachten handelen en instinctief beslissingen nemen of uitstellen, naar gelang het ogenblik voor uzelf, uw persoonlijk welbevinden, gunstig of ongunstig is. U zult bv.- en nu wil ik na dit voorbeeld geen verdere meer aanhalen - nalaten om op reis te gaan, u in druk verkeer te bevinden etc. op het moment dat u weet dat uw eigen reactievermogen aanmerkelijk vertraagd wordt, wetende dat dit aanleiding geeft tot mogelijke ongelukken of onaangenaamheden. Wanneer u echter kort daarop een stijging van vitaliteit krijgt, zult u in deze periode de taak die u zoëven opzij heeft geschoven, volbrengen. Is dat duidelijk? Commentaar?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Zou u s.v.p. een schematisch overzicht kunnen geven over de beschaving ten tijden van Confusius?

Antwoord: Een schematisch overzicht? Uitstekend. Religieuze invloeden: vroeg Boeddhistisch, filosofische invloeden, sterk vanuit de groep van de ingewijden die zich nog bevindt in Tibet, ervaringen: reizen van een bepaalde monnik naar Amerika zodat kennis van vaste landen etc. reeds bestaat, maar, gezien de beperktheid van de massa, een voorstelling van het Chinese rijk als middelpunt, het middelpunt van de gehele aarde. Verder de onmogelijkheid van geestelijke voorstellingen, vooral ook door het veelal aardsgebonden denken van menige Chinees. Daardoor het eeuwig leven voorgesteld als een replica van het menselijke, waarbij de Keizer wordt vervangen door de hemelse Keizer, de Regenten van de gewesten door hemelse Regenten etc. Hierbij is het zeer moeilijk om te komen tot een gemiddelde wetgeving, en vele filosofen hebben dit geprobeerd en zijn altijd weer vastgelopen op de factoren: voorouderverering en voorstelling van het Hemelse.

Confusius nu, heeft zich hierbij volledig aangepast of eigenlijk premier K'ung-Fu-tze, door aan te nemen de gemiddelde waarde Tao, die overigens zeer oud is, en die in werkelijkheid betekent de innerlijke toestand en deze symbolisch uit te drukken in verbinding tot rijk, gedrag en alle andere factoren. Hierdoor komt hij tot een filosofie die voor zijn tijd begrijpelijk en aanvaardbaar is en die gelijktijdig in zich draagt de Boeddhistische waarheden, de erkenning van de ingewijden en de Krachten uit het verre verleden, zodat zij ook nog heden ten dage volledig geldig is in haar vorm, of beter gezegd haar inhoud. In de vorm misschien is zij voor de huidige mens ietwat onbegrijpelijk geworden, maar zij blijft waardevol. Is dit voldoende. Is dit voldoende of wilt u er meer over weten?

Reactie: Prachtig, dank u zeer.

Met het oog op de ons beschikbare tijd moeten wij helaas een paar vragen en een praatje van de intelligentie over "tijd" tot de volgende keer laten liggen.
Goedenavond vrienden.

HET SCHONE WOORD

Wij gaan besluiten met "Het Schone Woord". Ik zou daarvoor graag maximaal 7 onderwerpen willen hebben, in één woord uitgedrukt.

Reactie: Oppositie – Vertrouwen – Medeleven – Leed – Dankbaarheid – Dienen – Liefde - Angst.

Spreker: U heeft er op het ogenblik 8, maar we zullen dan "oppositie" en "angst" samenvatten, want alle oppositie wordt geboren uit de angst dat de rechtzinnige partij het verkeerd doet, alsof je er zelf bij tekort komt.

Wanneer het vertrouwen in de oppositie groter is dan in de regerende partij, geeft dit een bewijs van weinig medeleven, van weinig liefde, van weinig begrip voor de werkelijkheid, want indien immers de oppositie de mens zou bevrijden van angst en haat, zou leiden tot dienen, tot voortbrengen, zou zij niet langer zijn de oppositie, maar de regerende partij zelf.

En daarop wil ik bouwen, maar niet, zoals u misschien vreest, in politieke zin.

Ik zeg: neen.

Ik weet niet waarover het gaat,
Ik weet niet wat er staat
In de notulen, maar ik zeg: neen.
Ik ben in de oppositie,
Alles wat gij goedkeurt beklag ik vol van wee,
Omdat ik niet anders
Zeggen wil of kan dan: nee, nee, nee.
Nee, ik wil u niet vertrouwen,
Nee, ik wil geen wereld bouwen,
Nee, ik wil u niet geloven,
Ik wil niet denken aan Gods Liefde,
Ik wil niet denken aan wat grieve
U, niet mij.
Maar heeft er iemand wat te klagen,
Heeft iemand anderen iets te vragen
Wat moeilijk wordt gegeven?
O, ik ben erbij,
Want, wat er ook gebeurt
'k Ben nooit tevree.
Mijn strijdkreet in het leven
Is slechts: nee, nee, nee.
En toch werd mij door medeleven
En liefde vaak zoveel gegeven,
Dat ik, zonder te ontaarden
't Niet ontlopen kon en moest aanvaarden.
Het "nee" blijft beperkt
Tot de wereld van buiten
Maar het "ja" dat heb ik
Uit het leven niet uit kunnen sluiten,
Want ik weet dat er Krachten en Machten zijn
Die mij, misschien
Groot in mijn ogen, of klein
In de ogen van anderen zien.
Ik weet dat ik dienen moet anderen.
En dien ik goed,
Dan moet er iets in mij veranderen,
Dan mag ik niet meer zeggen: neen,
Dan kan ik alleen maar zeggen: ja,
Omdat ik de weg der liefde ga
En dienen leer.
De oppositie werkt heel vaak
Als een trage, droeve wraak
Genomen uit eigen onvermogen,
Genomen zonder mededogen,
Omdat men zich bedrogen acht,
Waar anderen hebben recht en macht.
Maar wordt de waarheid voorgebracht
En wil men in de oppositie eerlijk blijven,
Dan kan men niet verdergaan
Met roepen en kijken,
Dan moet men zeggen in vol vertrouwen:
Ja, ik durf verder met u saam te bouwen.
Zo is het in de geest,
Want de opposanten
Zijn geestelijk vaak
De gevaarlijkste klanten.

Zij durven te zeggen: "o, God, welnee
De pastoor en de dominee die lopen ermee
Dat is d'r broodje en verder niet.
Waar is dan die God?
Wie een God ziet moet het mij maar vertellen,"
Of ze weten een oordeel
Over alle anderen te vellen:
"Wat er gebeurt is, heb je 't gehoord?
Dat was niet goed.
'k Ben doodsbenauwd
Dat ik zelf bekennen moet
Niet goed te zijn"
Bedoelen ze, maar dat zeggen ze niet,
Daarvoor zijn ze te klein.
"Heb je 't gezien, de fouten die ze maken,
Hoe kan nou zo'n onzinnig iets
Als een wet bij onze regering raken
Tot in het Staatsblad?
Onzin, ongehoord,
En dan dat politiek akkoord."
O, oppositie, altijd door,
Maar hebt ge 'n zuiver, goed gehoor,
Dan vindt ge vaak een andere klank,
Niet farizeïsch:
"Dank dat ik niet zo als anderen ben",
"Maar ik vrees, ik vrees te klein te zijn.
Pijn doet het mij
Anderen als meerderen te erkennen.
Strijden voor recht
Dat probeer ik toch wel,
Maar ik zou me aan moeten wennen
Mijn eigen mening neer te leggen,
Wanneer anderen grotere waarheid zeggen,"
Wanneer gij zijt geestelijke opposanten
Dan, mijne vrienden,
Zult ge nooit verder komen,
Want dan blijft ge van
Uw eigen recht, uw wijsheid en
Uw eigen licht slechts dromen.
Maar wilt gij werk'lijk eerlijk dienen
In medeleven met des werelds nood,
Wilt gij uit Liefde alles lijden,
Wanneer het nodig is de dood?
Wilt ge naar het Licht steeds streven,
Zijn, licht voor anderen in 't leven?
Dan wordt u kracht en licht gegeven,
Dan wordt door 's Heren Liefdekracht,
Voor u datgene vaak volbracht,
Wat gijzelve niet kunt volbrengen.
En wees niet bang dat 't Goddelijk Licht
Iets van uw wezen maar zal zengen,
Want het wordt, als een verfrissend bad.
Het geeft u kracht,
't Geeft u nieuwe levenslust.
Het is of zacht in 't ik iets kust
U wakker, tot ge verder kunt gaan,
Dienend, eerlijk en oprecht.
En 't werkelijk in oppositie zijn
En opposant zijn is u wel ontzegd,
Maar ge vraagt er niet meer om,

Ge kent in uzelve vrede
En gij geeft aan anderen wat gij geven kunt,
Juist omdat gezelf zoveel hebt geleden.
Tot waarheid, tot inzicht,
Tot liefde en kracht
Wordt menigeen
Ook door de weerzin gebracht
Tot handelen en denken,
Zoals anderen doen,
Door 't verwerpen
Van aards bepaald fatsoen.
Maar alleen kan men
De weg tot God niet gaan,
Dat kan men alleen doen
Met anderen tezaam'.
En eens zal die tocht
Zijn volbracht in 't Licht.
Dan is het laatste kruis opgericht
En staat in de zor (Zohar?)
Van de eeuwigheid geschreven:
Volbracht werd het leven
Voor altijd.

En als slotwoord voor al deze dingen tezamen, kan ik niets anders vinden dan een heel bekend woord: Amen, het zij zo, amen. Goedenavond.